

Tweede zondag van de Advent B

Adventsboodschap 2011 van onze bisschop Mgr.Frans Wiertz

Broeders en zusters,

Wij vieren Advent om ons voor te bereiden op Kerstmis. In het evangelie van de Kerstnacht zal opnieuw de vreugdeboodschap van de engel weerklinken: "Heden is u een Redder geboren, Christus de Heer"(Lc. 2,11). En vanaf die bijzondere nacht is de Blijde Boodschap van Gods Menswording niet meer verstomd.

Dit Evangelieverhaal is door de eeuwen heen van geslacht op geslacht overgeleverd. Eigenlijk tot voor kort was deze geloofsoverdracht een vanzelfsprekendheid. Het christelijk geloof maakte deel uit van het cultuurpatroon waarop onze samenleving was gebouwd. Dit is echter niet meer het geval. Het geloof wordt niet meer breed door de samenleving gedragen, zodat velen dit verhaal niet meer of alleen bij flarden nog kennen.

We kunnen dit betreuren. Maar we kunnen ook zien, dat deze situatie nieuwe mogelijkheden biedt. Meer dan vroeger kan het geloof nu echt gebaseerd zijn op een persoonlijke geloofskeuze; een persoonlijk antwoord op Gods woord, die het hart van de mens heeft geraakt. Je wordt niet langer als het ware als christen geboren. Je moet het daadwerkelijk vanuit je eigen levensovertuiging worden.

Mensen - ook jonge mensen - worden geraakt door de nieuwheid van het Evangelie. Ze horen een geluid dat ze helemaal niet kennen, maar dat voor hen een bron van vreugde en hoop kan worden. Als we er op deze wijze tegenaan kijken, biedt het verlies van de vanzelfsprekendheid een nieuwe kans voor authentiek geloven. Van de andere kant mogen wij onze ogen niet sluiten voor de vele mensen, die door allerlei omstandigheden van het christelijk geloof vervreemd zijn geraakt. Weer anderen hebben zelfs nog nooit van de Blijde Boodschap gehoord.

Onze cultuur mag dan wel de hechte band met het geloof verloren hebben. Dit neemt niet weg dat de grote vragen van het leven, ook in onze samenleving, dringend om een antwoord vragen. Als nooit tevoren beschikken wij over zo veel middelen en mogelijkheden om ons leven naar eigen believen in te richten. En toch is er bij menigeen een leegte, een gevoel van onvoldaanheid te bespeuren. Mensen van deze tijd missen de houvast van een vroegere Kerk. Daarom gaan zij zelf op zoek, verlangend naar een antwoord op die diepste vraag naar de zin van het leven. Waarom leef ik? Waarheen is mijn leven op weg? Wat is de betekenis van geboorte en lijden en sterven? Wat is goed? Wat is kwaad? Wat is mijn taak in dit leven? De mens van deze tijd is naarstig op zoek naar spiritualiteit, naar innerlijkheid.

In deze nieuwe situatie staan wij als Kerk voor een niet gemakkelijke, maar wel boeiende opdracht. Hoe kunnen wij het Evangelie van Jezus verstaanbaar maken voor de zoekende mens van deze tijd, zonder iets af te doen aan de identiteit van de Boodschap? De beste manier van evangeliseren is ons spiegelen aan de pastorale houding die Jezus zelf in zijn verkondiging heeft aangenomen. Hoe evangeliseerde Hij? Hij stond open voor ieder die tot Hem kwam. Ontvankelijk luisterde Hij naar ieders levensverhaal. Hij probeerde de vreugde, maar vooral de

nood van de ander mee te voelen; met een grote eerbied voor ieders eigen situatie. Maar Hij deed nog méér. Hij nodigde deze mensen uit Hem te volgen. Zonder opdringerig te zijn of te willen beleren riep Hij op tot navolging om het mysterie van zijn Persoon steeds beter te leren kennen: het mysterie van Gods mens geworden Liefde. Als Kerk kunnen en mogen wij geen andere weg bewandelen dan deze, die Jezus ons is voorgegaan.

Wij worden uitgedaagd om in onze concrete ontmoetingen van elke dag ter sprake te brengen wat ons van binnenuit ten diepste beweegt. Wij mogen ons als gelovigen dus niet uit het openbare leven terugtrekken. Binnen de opdracht van ons christenzijn moeten wij allemaal blijven zoeken naar een zichtbare plaats in de samenleving. Hij of zij moet dan ook de gelegenheid krijgen in alle vrijheid de stem van het Evangelie te horen.

Wie zoekende is, komt niet perse uit zichzelf aan de deur van de Kerk kloppen. Daarom is ons geloofsgetuigenis midden in de wereld van zo'n enorm belang. Het leven biedt zo veel gelegenheid om in woord en daad onze overtuiging uit te dragen. Op de eerste plaats natuurlijk binnen de opvoeding in de gezinnen, maar ook op het werk of via de maatschappelijke verantwoordelijkheid die we op een bepaald terrein bezitten.

De grote omwentelingen die onze wereld doormaakt, gaan uiteraard niet aan de Kerk voorbij. Ook de Kerk treedt een nieuw tijdperk binnen. Een nieuwe evangelisatie is in onze streken nodig. Iedere gelovige kan hieraan een bijdrage leveren, gebruik makend van zijn of haar eigen talenten.

Moge met Kerstmis ons hart vervuld worden van vreugde om de menswording Gods, want in de geboorte van Jezus is "de genade van God, bron van heil voor alle mensen op aarde verschenen" (Tit., 2,11). Van harte wens ik u allen een Gezegende Advent en een Zalig Kerstfeest.

+ Frans Wiertz,
bisschop van Roermond